



**INSTITUTIONEN FÖR PEDAGOGIK OCH  
SPECIALPEDAGOGIK**

# **TRÄNA "HJÄRNA" KREATIVT TILLSAMMANS UTE**

Hur vi genom en motorikbana och byggmaterial stärkte samspelet, och gjorde barnen mer kreativt fysiskt aktiva i utemiljön.

**ANNA-MARIA WIEWEG REINDL**

**Kurs:** Kvalitetsarbete genom aktionsforskning (PDA107)  
**Nivå:** Avancerad nivå  
**Termin/år:** HT/VT/2015-2016

# Innehållsförteckning

Inledning .....	2
Placering, personal och antal barn.....	2
Vårt systematiska kvalitetsarbete .....	2
Personlig yrkeskompetens .....	2
Arbetsmetod .....	3
Process .....	4
Bakgrund till val av aktionsforskning .....	4
Aktion 1 Förändring av miljön (Se bilaga 2).....	6
Resultat av samspelet .....	6
Verktyg vi använde oss av: .....	6
Analys av vårt material: .....	6
På vilket sätt har vi sett det?.....	7
Slutsats av samspel.....	7
Aktion 2 Utvärdering med barnen .....	9
Resultat av kreativitet och rörelse .....	9
Verktyg vi använde oss av: .....	9
Analys av vårt material: .....	9
På vilket sätt har vi sett det?.....	9
Slutsats om kreativitet och rörelse .....	10
Reflektioner.....	12
Slutord.....	13
Referenslista.....	14
Bilagor.....	15
Bilaga 1 .....	15
Bilaga 2 .....	16
Bilaga 3 .....	17

## **Inledning**

Förutsättningen för att genomföra en bra och långvarig aktionsforskning har varit komplicerat då vi befunnit oss mitt i en stor omstrukturering och byggnation av en ny förskola. Det har varit ändring av personal och i slutet när flytten blev förändrades också vår barngrupp. Nya barn, barn från annan förskola och vår grupp som hamnade på andra avdelningar, eftersom barnen blev åldersindelade. Jag börjar och beskriva våra förutsättningar vi haft när det gäller dokumentation, planeringar, barn och personalgrupp. Har tagit upp min bakgrund i yrkeslivet, då jag tycker det är relevant för den forskning jag gjort om träning för barn. Har också använt som fördjupningslitteratur Rör dig - Lär dig av Ingegärd Ericsson, då hon beskriver både vikten av träning och hur det påverkar den sociala kompetensen.

### **Placering, personal och antal barn**

Vår förskola låg lite utanför centrala Varberg och tillhörde team nordväst som har en kommunal regi. Vi har tillsammans med två andra förskolor samma chef för vårt område. Förskolan byggdes tillfälligt av två paviljonger för 10,5 år sedan och jag har varit med sedan start. Från och med i år 2016 har bygget av den nya förskolan med ytterliga tre avdelningar långsamt tagit fart och under våren har flytten dit beräknats. Denna förändring gör också att jag måste avsluta aktionerna i tid på grund av flytt.

På vår avdelning var det enbart jag som var kvar från den ursprungliga lärargruppen. Pensionsavgångar och flytt har föranlett att det under denna termin har anställts tre nya förskollärare på min avdelning. Två av dem kommer utifrån och en har bytt avdelning. Vi var två förskollärare som arbetade 100 %, en 80 % och en på 65 %. I vår barngrupp var det 21 inskrivna barn i åldern 1-6 år. De flesta barnen kom ifrån området, men det förekom även familjer från närliggande områden. För att minska gruppen för de små, tillkom en extra personal på tisdagar sedan slutet på hösten.

### **Vårt systematiska kvalitetsarbete**

Eftersom arbetslaget var relativt nytt för varandra gick de två första månader åt till att hitta en balans hur vi skulle arbeta tillsammans med våra barn.

- Vad hade vi för intressen?
- Starka/svaga sidor?
- Vad fanns det för tankar hos barnen som vi kunde gå vidare med och göra en eller två aktionsforskningar på?

Två av personalen hade dessutom genomfört kursen aktionsforskning, vilket har varit till hjälp för mig genom handledning när jag gjort aktionerna.

### **Personlig yrkeskompetens**

Min yrkeskompetens ligger i att jag har 25 års erfarenhet som förskollärare, VFU-läroutbildning samt är licensierad aerobicinstructör för både vuxna och barn. Barn aerobics

har även utövats i olika åldrar både privat och på jobbet, vilket jag ser som en merit i denna aktionsforskning. Genom min kunskap jag har från The Academy och Neoterics, kan jag referera från mig själv om hur viktigt det är med träning för vuxna och barn.

## Arbetsmetod

- Vi har gemensam kvalitets planering varannan onsdag där vi planerar, reflekterar och ser vidare hur vi ska arbeta.
- Kommunen har upprättat riktlinjer som ska följas av förskolan varje år, och vi har ledord i området ”trygghet, glädje, och förståelse”.
- Läroplanens mål och riktlinjer från skolverket. Barn och utbildningsnämndens mål för alla förskolor i kommunen har varit: ”ökad kunskap och kreativitet”- ökat ansvar för hälsa och miljö.
- Alla förskolor har dessutom en plan mot kränkande behandling/ likabehandling plan som vi ska göra förnyelser varje år.
- På vår förskola har vi föräldramöte och utvecklingssamtal på hösten där detta ligger som en del av grunden till vår kartläggning som vi ska göra. Därmed får vi också in en del föräldrainflytande i vår verksamhet. I Skolverket(2010) står det att arbetslaget ska beakta föräldrarnas synpunkter när det gäller planering och genomförande av verksamheten.
- Vi använder oss av en mall som har utarbetats från Rönnerman (2010). Den är uppbyggd av olika rubriker:
  1. Förutsättningar utifrån kartläggning
  2. Process vad och hur?
  3. Resultat och analys
  4. Reflektion – Värdering av resultatet
  5. Ny insikt – nya kunskaper – nya frågor – reviderad planering

Vi använder oss mycket av tankekartor för att se vad det finns för intressen hos barnen. I Palmer(2012, sid 14) skrivs det om hur viktigt det är att involvera barnen i dokumentationerna *När man involverar barnen kommer det som pågår i verksamheten att påverkas av själva dokumentationsarbetet. Barnen och personalen gör dokumentationen aktiv i lärandearbetet, men dokumentationen gör också barnen och personalen aktiva på så sätt drivs lärandearbetet vidare.*

## Process

I process delen har jag valt att berätta om bakgrund och val av aktioner, men även verktyg som användes för att kunna analysera materialet. Jag har delat upp analysen vidare i två delar och därtill skrivit ett resultat över vad jag kommit fram till. Jag har utgått mest från de äldsta barnen i gruppen, eftersom jag hade femåringarna när aktionerna genomfördes.

### Bakgrund till val av aktionsforskning

Jag har samtalade med barnen om vad som skulle intressera dem att göra detta år och hade lite diskussioner om detta. Mina kollegor har gjorde en tankekarta tillsammans med barnen på ca 2,5-5 år som vi sedan tittat igenom och satt upp på väggen (se bilaga 1). På vår kvalitetsplanering gjorde vi också gjort en tankekarta tillsammans där vi fortsatte att fylla på när vi kom på något som kunde bli en röd tråd i verksamheten. Det har även fotograferats och filmats när barnen lekt inne och ute på gården.

Barnen i ålder 4-5 år har haft mycket önsknings om motoriska aktiviteter att göra ute. Vi har sett detta ökade behov om mer rörelse och att få göra det ute på gården eller i skogen som ligger ganska närbeläget. Våra ”stora” barn som börjar i förskoleklass nästa år, har vi sett en del små konflikter mellan varandra. Vi har en tanke att få ihop dem mer för att stärka gruppen, men även för var och ens självkänsla. På vår avdelning vill vi ta fasta på att barnen ska ha inflytande i vår verksamhet, eftersom det ska vara något som är av deras intresse och inte något som vi personal tvingar på. Med tanke också på hög ljudnivå som är när många barn i olika åldrar kommer ihop i få lokaler, ser vi intresset om att få röra sig ute som en bra början. Min inriktning blir att skapa en mobil motorikbana som barnen ska ha möjlighet att ha inflytande över och sedan se utvecklingen på detta. Med andra ord hur kan vi få barnen till att utveckla sin motorik med hjälp av oss personal för att sedan gå vidare själva med sin träning ute. I (Ericsson 2005 sid 11) står det att *barn som inte ges möjlighet att utforska sin omgivning och sina rörelsemöjligheter kan få mindre tilltro till sin rörelseförmåga. Studier har visat att barn med motoriska problem ofta har en dålig självkänsla och är mindre aktiva än andra barn(Smyth & Anderson, 1999; SEF, 2000)*. Kan detta också stärka gruppen att bli ett starkt lag tillsammans på vår avdelning när barnen ska vidare till skolan nästa höst? Säkert kommer det fram mer kunskap i processen som vi inte har räknat med.

Vi har tittat på barnens kartläggning och upptäckt att utemiljön står i fokus för vad de vill göra och den är för tillfället inte så inbjudande. Mycket handlar om olika sätt att träna ute, men också om att bygga bilbanor, hus, broar och balansgångs bana för egen träning. I Rönnerman(2012,sid 97) beskrivs det om McLaughlin och Talbert (2006) Om vikten av *professionella lärandegemenskaper* det främjar utvecklingen hos barnen och gör att vi lättare kan uppnå de mål vi har.

Vi pedagoger märkte att en del av de äldre barnen inte var med i gemenskapen lika mycket ute på gården. Vissa barn var alltid på gungorna och höll fast vid dem en väldigt lång stund. På båda avdelningarna har vi fått många små barn som vi har fått bevaka, så att de inte smiter in vid gungorna och skadar sig. Det har resulterat i att vi inte haft lika mycket koll på barnen som ockuperat gungorna.

Konflikter uppstod då oftast vid flera tillfällen. Ett av Läroplanens mål i Skolverket (2010) *mål är att varje barn ska utveckla sin förmåga att fungera enskilt och i grupp, att hantera konflikter och förstå rättigheter och skyldigheter samt ta ansvar för gemensamma regler och utvecklar sin nyfikenhet och sin lust samt förmåga att leka och lära.* Dessa två är en del av lärandemålen vi vill uppnå.

I vårt område har vi ledorden ”*trygghet, glädje och förståelse*” som också berör dessa två lärande mål. Den vetenskapliga grunden kan Vygotskijs teorier och Pia Williams forskning i Förskoletidningen (2011, nr 2 sid 36-41) om hur viktigt det är för barnen att lära sig samspel och på så vis lära av varandra, *samarbete mellan barn uppmuntrar till kreativt tänkande, skapar nya idéer och lärande i form av upptäckande* (Vygotskij, 2001). Vår frågeställning till slut blev då: Vad kan vi göra för att barnen ska bli mer motoriskt och kreativt aktiva tillsammans i vår utemiljö?

## **Aktion 1 Förändring av miljön (Se bilaga 2)**

Vi började med att ta bort gungorna på gården. Varför? Vi ville se om en konstellation av barn förändrades. Fick alla vara med i gruppen eller var det fortfarande en uteslutning? Kunde samspelet mellan vissa barn bli bättre?

För att utveckla vår tanke behövde vi förändra miljön där gungorna varit. Där tog vi fasta på tankekartorna vi gjort med barnen om vad de vill göra ute.

Personal och en del föräldrar tog med byggmaterial som vi lade på platsen där gungorna varit. Bland annat brädor, rör och drickabackar. Vad skulle barnen göra nu? I Skolverket (2010) står det att förskolan ska sträva efter att *varje barn utvecklar sin förmåga att bygga, skapa och konstruera med hjälp av olika tekniker, material och redskap och utvecklar sin nyfikenhet och sin lust samt förmåga att leka och lära.*

Efter det fortsatte vi förändringen utanför gungplatsen, där vi har mer öppna ytor. Jag byggde upp en motorikbana skapad med stubbar, rock ringar och använde mig också av befintligt material som redan fanns på gården. Varför? I kartläggningen vi gjorde uppkom det ett flertal gånger önskemål om mer rörelse ute. Vi ville se att barnen kunde bli mer kreativa och ta eget ansvar för sin träning och hälsa. Stubbarna fick vi av en förälder på förskolan. Nu hade vi gjort de förändringar vi och barnen ville ha på gården. I Sheridan (2009, sid14) står det att *lärare som ser barnen som delaktiga och socialt kompetenta ger störst utrymme för barnens agerande och initiativtagande.*

### **Resultat av samspelet**

#### **Verktyg vi använde oss av:**

Vi fotograferade, filmade, skrev loggbok, samtalande med barnen och gjorde en kartläggning därefter. Tyckte det var bra med fotografering och filmning, eftersom jag i detta skede ville fokusera på vad barnen gjorde inte på vad de sa. Lade även upp en del bilder på bloggen för att föräldrarna skulle få ta del av aktionen. I Eidevald (2013) talas det om att genom filmning kan man titta på samma sekvens flera gånger och då lägga fokus på en sak.

#### **Analys av vårt material:**

Genom fotografering och filmning såg vi att det började byggas hus, broar, labyrinter och olika banor att utöva balansgång. Vi såg också att fler barn slöt upp och började leka tillsammans. Även de yngre barnen kom in i gemenskapen för att bygga med de äldre barnen.

På en av filmerna: *Två större barn pratar och resonerar om materialet. Jag frågar om vad de gör.*

Barn 1: *Man ska bygga en sån där labyrinter med en sån man går på. Man lägger brädan så man kan balansera.*

Barn 2: *Då blir det en balansgång!*

När vi startar upp med motorikbanan en dag, så värmer vi upp med en liten gympa ute. Jag pratar och visar barnen hur motorikbanan ska gå/springas. En kollega till mig filmar och fotograferar. Jag skriver loggbok om vad barnen gör.

Barnen gör banan två gånger, men efter det bestämmer de sig för att göra hela banan igen fast börja från slutet i stället.

På filmen kan man se barnen flytta en rock ring för att den ska ligga mer centrerat. Ett av barnen går en annan väg och får då höra att hen gått fel. Detta barn ger då till svar: Man får göra hur man vill!

I (Utomhusdidaktik 2004, sid 180) menar man att när vi tränar i naturen finns det inget rätt.

### **På vilket sätt har vi sett det?**

När vi tog bort gungorna och vi fick fram byggmaterialet började barnen leka mer tillsammans och prata om vad de vill göra ihop. De började lyssna mer på varandra och hjälpa att bygga när något barn behövde hjälp med det. Vi ville att barnen skulle få ett bättre samspel och dessutom skulle gruppen få andra konstellationer. Det var en del av förändringen vi gjorde med byggmaterialet. Barnen började leka med barn de inte tidigare lekt med både jämnåriga och yngre tillsammans. De började ta eget ansvar för vad som skulle vara på byggplatsen och redde ut konflikter själva.

Vi har nu flyttat till en ny förskola och barnen har fått lära känna nya barn, jag kan se att barnen vågar ta mer nya kontakter efter våra förändringar vi gjort. Konstellationen av barn ser inte lika dant ut som vi hade före aktionerna.

### **Slutsats av samspel**

I Förskoletidningen berättas det om vikten att ha kompisar för barnets utveckling av sin självkänsla (Williams, 2006). Samlärandet är oerhört viktigt som får många andra konsekvenser för barns lärande. De ökar sin sociala kompetens och blir mer hjälpsamma. I (Sheridan & Williams, 2007) formulerade en elev att *hjälp man någon annan så hjälper man sig själv ännu mer* och det är denna aktion ett bevis på. Det står i Skolverket (2010) att förskolläraren ska ta ansvar för att *förskolan tillämpar ett demokratiskt arbetssätt där barnen aktivt deltar*. Genom att vi förankrade våra tankar att ta bort gungorna hos barnen fick de en möjlighet till att ge förslag och vara delaktiga i processen.

I normer och värden ser vi att barnen utvecklar *förmåga att ta hänsyn till och leva sig in i andra människors situation samt vilja att hjälpa andra*.

När barnen började leka med byggmaterialet blev det en blandning av olika åldrar och kön. De större barnen hjälpte de mindre när de byggde eller behövde hjälp att gå balansgång. Barnen som inte lekt med varandra så mycket började leka tillsammans och det blev fler barn som slöts upp i gruppen. Det blev nya konstellationer av barn i både mindre och större grupper.



I Skolverket (20210) står det också att förskolan ska sträva efter att varje barn ska utveckla sin förmåga att fungera enskilt och i grupp, att hantera konflikter och förstå rättigheter samt ta ansvar för gemensamma regler.

Vi såg att kommunikationen blev annorlunda när materialet framkom i utemiljön Både när det gäller byggmaterialet och motorikbanan. De upprättade en form av regler var materialet fick vara och på vilket sätt motorikbanan skulle användas. Byggmaterialet skulle vara kvar på plats, men behövdes plankor för att förstärka motorikbanan, så bar man dit dem och plockade bort plankorna när vi skulle gå in. Eftersom konstellationer av barn förändrades fanns det med medlare av varje grupp, så att de kunde lösa konflikterna ganska fort. Det har inte varit många gånger de behövt hjälp med konfliktlösningar. Arbetslaget ska *stimulera barnens samspel och hjälpa dem att bearbeta konflikter samt reda ut missförstånd, kompromissa och respektera varandra.*

## **Aktion 2 Utvärdering med barnen**

Efter två månader hade jag samtal med barnen igen, då i åldrarna 3-6 år, om vad de skulle ändra på motorikbanan om de fick möjligheter till detta.

Jag skrev loggbok och gav barnen var sitt papper för att rita upp sin variant av banan. Barnen berättade om sina olika tänkbara motorikbanor som vi kunde använda oss av. Det var otroligt mycket kreativitet i deras tankar om hur motorikbanan kunde förändras.

### **Resultat av kreativitet och rörelse**

#### **Verktyg vi använde oss av:**

Jag intervjuade barnen och skrev i en loggbok om vad de skulle gjort med banan om de hade förändrat den. Barnen gjorde sina egna motorikbanor på ett papper som jag därefter fotograferade. I Björndahl(2007) står det om olika rubriker av loggböcker och syften. Den metod jag använde mig av kan kallas en syntesloggbok. Det sker en sammanställning av vad som hänt och förändring i framtiden. Resultat av kreativitet och rörelse

#### **Analys av vårt material:**

Tre av barnen kunde berätta utförligt vad som ritades på pappret (bilaga 3).

Barn1: *-Plankan ska vara över stubbarna som man springer över. Rock ringarna ska vara i slutet på banan.*

Barn 2: *-Stubbarna ska vara som en triangel, man springer upp och ner. Hoppa i rock ringarna i slutet.*

Barn 3: *-Rock ringarna ska ligga bakom förrådet. Stubbarna mellan balansstocken och repet.*

Dessa tre barn var de äldsta på avdelningen, men jag frågade också tre och fyra åringarna. De ritade en motorikbana men det var en upprepning av de andra sagt. Jag ville att barnen skulle träna gemensamt, men på deras villkor i slutändan och genom deras utvärdering fick jag fler förslag på utmaningar.

#### **På vilket sätt har vi sett det?**

Första gångerna vi gjorde motorikbanan hade de äldre barnen också behov av att det skulle gå på tid och då hur fort det gick. En del yngre blev lite ledsna att de inte kunde lika fort, men jag förklarade att detta gjorde vi för egen skull inte vad eller hur andra barnen gjorde. Träning gör vi på det sättet vi vill själva! Vi såg att barnen började med en gång gå balansgång så fort de kom ut. Framförallt de små barnen. De ville repetera banan flera gånger, så fort de kom ut på gården

Lekar barnen gjorde började krets kring motorikbanan och byggplatsen. Hela förskolans barn började bygga vägar, broar, labrynter, hus och balansgångar tillsammans. Det blev ett

stort skapande varje dag och det rastlösa springet avtog när materialet tillkom. Möjligheterna att förändra motorikbanan tog barnen till sig. De lade dit plankor och flyttade ibland stubbarna på gården.

Det har nu gått två månader sedan vi gjorde utvärderingen av motorikbanan. Vi har flyttat till en ny förskola och splittrat våra barn och personal grupp. Dagarna före flytten var jag på gården med ett antal barn i olika åldrar. Tyckte barnen såg lite uttråkade ut, så jag frågade om de ville göra motorikbanan. Alla såg lite trötta ut och svarade nej. Plötsligt hör jag en liten svag röst från en av treåringarna som säger: Jag vill göra banan! Okej säger jag. Ska vi ha fram rock ringar till banan frågar jag? Ja det ska vi! Barnet tar med mig till motorikplatsen och börjar berätta för mig var alla ringarna ska vara hur stubbarna ska stå. Jag frågar hur man ska gå på banan och hen börjar gå först där rock ringarna är. Jag trodde hen skulle hoppa i dem, men i stället hoppade hen på rockrings kanterna. Det var inte alls som jag hade föreställt mig det. Efter en stund börjar några i samma ålder plus de lite äldre barnen haka på banan. Det blir en träning som varar en bra stund. Från att ingen skulle göra den till att nästan alla var med, och det var detta lite försiktiga barn som dragit igång alltihopa. Jag kunde se en viss stolthet i ansiktet när jag berömde hen för att få alla barnen till att träna och dessutom gjort en egen bana. Barnen har också börjat ta ansvar för sitt eget tränande ute. Sedan vi flyttat till en ny förskola där det i och för sig finns en fast stor motorikbana, som tyvärr inte kan förändras mycket. Ser jag att barnen från vår gamla förskola gärna söker sig till motorikbanan på gården för träning och rollekar som de utvecklar.

När jag var ute en dag, tog några barn kontakt med mig på gården och frågade om vi inte kunde göra motorikbanan. Vi gjorde dessutom ett tillägg på banan med rock ringar som band samman hela banan. Ett av barnen låtsades vara en spindel under nätet som finns där, den skulle ta oss som gick på banan. Därför fick vi gå väldigt snabbt. Genom leken fick vi också med andra barn som blev nyfikna på vår träning.

## **Slutsats om kreativitet och rörelse**

Vi ville att barnen skulle var mer kreativa och fysiska ute och därför gjorde vi dessa förändringar i utemiljön. I Skolverket (2010) står det om lärande mål som vi tycker ha uppnått:

*Barnen utvecklar sin förmåga att bygga, skapa och konstruera med hjälp av olika tekniker, material och redskap.*

Sedan vi förändrade utemiljön fick barnen en chans att få med sitt inflytande och påverka sitt skapande.

*De har utvecklat sin motorik, koordinationsförmåga och kroppsuppfattning samt förståelse för vikten av att värna om sin hälsa och sitt välbefinnande.*

Det har blivit mer diskussion mellan barnen på vilket sätt man kan träna och vad som kan göras ute, men även vad som händer på dras fritid.

Barnen utvecklade sin *skapande förmåga och sin förmåga att förmedla upplevelser, tankar och erfarenheter i många uttrycksformer som lek, bild, rörelse, sång och musik, dans och drama*. Rörelsen och skapandet har bidragit till andra lekar med inriktning drama, sång och dans. Det har utvecklats olika former av roller. De ville repetera banan flera gånger, så fort de kom ut på gården, i Ericsson(2005) står det *barn utvidgar och nyanserar sin rörelserepertoar och sina handlingsstrategier om de får möjlighet till det (Gjesing, 1997)*.

## Reflektioner

Min inriktning från början var mycket för de äldre barnen 4-6 år, men många av de yngre började göra balansgång på stubbarna så fort de kom ut på gården. Framförallt barnen under tre år, som ville med hjälp av en vuxen gå på banan upprepade gånger när vi var ute. I Granberg(2000, sid14-15) står det om vikten om små barns motoriska träning och att det finns en trygghet i deras upprepningar. Det talas om att det måste finnas möjligheter till olika sorts träning och utmaningar i utemiljön. Varför är det då bra med träning ute? I Lundegård, Wickman, Wohlin (2004) beskrivs det om vikten att träna ute för där kan barnet själv välja vad de behöver för utmaningar. I naturen finns det inte bestämda användnings områden som det förekommer i bollspel eller gymna pass inomhus. Barnet väljer själv vad exempel stenen ska användas till. Hoppa på eller över! Mitt mål av vad barnen skulle ta till sig grundade på samspel och kreativ rörelse. Det har visat sig att det har tillkommit fler lärande mål. Barnen pratar mycket om motorikbanan. Där vi gjorde motorikbanan har barnen haft möjligheter att flytta stubbar och lägga till brädor som de vill för just det tillfället. Stubbarna läggs i olika riktningar, räknas och det prats mycket om hur olika stora och höga de är.

De vill se hur fort de kan gå banan! I Skolverket (2010) utveckling och lärande står det förskolan ska ha en verksamhet där miljön inbjuder till att var utvecklande och lärande. Där får vi då in en utvecklande av språket och ett matematiskt tänkande. Barn *”utvecklar sin förståelse för rum, form, läge och riktning och grundläggande egenskaper hos mängder, antal, ordning och talbegrepp samt mätning, tid och förändring.*

Förskolan ska sträva efter att varje barn *utvecklar sin nyfikenhet och sin lust samt förmåga att leka och lära.*

Genom förändring i miljön där gungorna stod har barnen fått en plats att skapa egen miljö. De bygger, leker, rollerkar och tränar olika former av rörelse som de behöver utveckla. I (Ericsson 2005) står det om vikten av rörelse i tidig ålder. Ju snabbare barnet utvecklar sin rörelseförmåga desto mer nyanserat blir det och även hur barnets självkänsla utvecklas.

Jag har sett att när vi är i skogen börjar barnen hitta egna naturliga banor som de tränar tillsammans med. Barnen har också emellan diskuterat om varför vi tränar och hur det påverkar kroppen. Det är fantastiskt att höra resultatet genom barnen, och att dem har förstått hur viktigt det är. Jag har tidigare haft träning inomhus och då gått igenom med barnen ren fakta om varför vi måste träna. Sedan att dem kopplat detta till träning ute är väldigt positivt. På så vis är träningen inte bunden till bara en lokal utan det kan utövas var som helst.

Det är också en lärdom för mig som pedagog, att jag behöver inte ha ett visst rum för att träna med barnen. Det kan lika gärna göras ute på gården eller i skogen. I Ericsson (2005) står det *om positiva upplevelser och erfarenheter av lek och idrott stärker barnets självkänsla och kan på så sätt indirekt bidra till bättre förutsättningar för inläring (SOU 1992:94, s. 220).* Om det verkligen gör det hade varit kul att se, men det hade krävts några år av forskning. Resultatet kunde ha utvecklats mer om jag haft längre tid på mig. Hade aktionerna startats upp tidigare och jag inte haft ett litet uppehåll för jullov och vintertid kunde det ha utvecklats mer. Det blev då lite förseningar, men även då att föräldern inte kunde bidra med material förrän sen höst.

## Slutord

Det har varit intressant att aktionsforska om sambandet mellan samspelet och rörelsens betydelse. Av egna erfarenheter som jag haft med träning av barn utanför förskola och skola, har jag sett hur ett intresse kring en träningsform kan skapa nya kompisrelationer och på så vis ett fortsatt intresse för träningen genom dessa nya vänner.

Jag kunde ha fördjupat mig mer i hur viktig träning är för inläringen, men kände att ämnet blev för stort.

Vi som pedagoger är oerhört viktiga för barnen att skapa förutsättningar för träning både ute och inomhus. Genom att vi skapar förutsättningar utomhus för varierad träning får barnen större möjligheter för att träna kroppen. I Ericsson (2005, sid 32) beskrivs Piagets teori om betydelsen av barnets mognad och miljöns betydelse *en förutsättning är då att barnet lever i en utvecklingsbefrämjande miljö (Piaget, 1976). I Säljö (2000) beskrivs skillnader och likheter mellan Vygotskijs och Piagets teori om samspelet. Likheten är att de förespråkade pedagogik med aktivitet för barnets lärande. Skillnaden var att Piaget hade en tro på barnets egen inläring och utforskande av livet, medan Vygotskij teori baserades på barns samspel i miljön.*

Jag tror inte något utesluter det andra. Barnets egen drivkraft med en stimulerande miljö och många kompisar att lära av. Är en bra kombination för ett lärande i livet.

Dessa ord får avsluta min aktionsforskning om betydelsen att förändra miljön ute för en mer kreativ träning och god kamratskap.

## Referenslista

Björndal, Cato R., (2002). Det värderande ögat. Observation, utvärdering och utveckling i undervisning och handledning. Stockholm: Liber AB.

Eidevald, C. (2013) Systematiska analyser för utvärdering och utveckling i undervisning och handledning: - Hallå, hur gör man? Stockholm: Liber.

Ericsson, I. (2005) Motorik och inläring: Rör dig – Lär dig.

Granberg, A. (2000) Småbarns utevistelse, Liber AB.

Lundegård, I. Wickman, p-O. Wohlin, A. (2004) Utomhusdidaktik: Studentlitteratur, Lund

Nylund, M; Sandback, C; Wilhelmsson, B. & Rönnerman, K. (2010) Aktionsforskning i förskolan – trots att schemat är fullt. Stockholm: Lärarförbundets förlag.

Palmer, A.(2012) Uppföljning, utvärdering och utveckling i förskolan – pedagogisk dokumentation. Skolverket.

Rönnerman, K. (2012). Aktionsforskning i praktiken – förskola och skola på vetenskaplig grund. Lund: Studentlitteratur AB.

Sheridan, S. & Pramling-Samuelsson, I. (2009) Barns lärande - Fokus i kvalitetsarbete. Stockholm; Liber.

Skolverket (2012). Läroplan för förskolan Lpfö 98/10. Reviderad (2012). Stockholm

Säljö, R (2000) Lärande i praktiken. Ett sociokulturellt perspektiv. Stockholm; Prisma. ISBN 91-518-3728-5

Varbergs Kommun. Barn och utbildningsnämnden (2013), Effektmål:: Ökad kunskap och kreativitet och ökat ansvar för hälsa och miljö. Varberg

Williams, Pia. 2011. Barns möte med barn - förskolans styrka. *Förskoletidningen*. Februari.

# Bilagor

## Bilaga 1

Kartläggning av vad barnen ville göra i utemiljön





## Bilaga 2

Byggmaterialet som vi lade under gungställningen. Barnen börjar göra egna balansbanor



Motorikbanan som jag gjorde på vår gård med hjälp av stubbar, rock ringar och material som redan fanns.



### Bilaga 3

Barn 3

*-Rock ringarna ska ligga bakom förrådet. Stubbarna mellan balansstocken och repet.*



Barn tre förklarar den ritade bilden som är en version av motorikbanan

Barn 1: - *Plankan ska vara över stubbarna som man springer över. Rock ringarna ska vara i slutet på banan.*

Detta är barn 1:s beskrivning av sin motorikbana.

Jag valde ut dessa två enbart på grund av kvalitén på bilderna. De andra teckningarna hade inte syntts så bra i dokumentet.



